

καὶ μάλιστα αἱ ἑξάλλοι καὶ ἄγρια, δι-  
δουσιν οὐσίαν εἰς τὸν λόγον καὶ ἐνέργειαν.  
Εἰς τὴν διδαχὴν ἐκείνην εὐρέθη καὶ τις  
ἡγεμονίς, γνωρίμη εἰς τὸν Ἱεροκλήρυκα.  
Μετὰ τὴν ἀπόλυσιν λοιπὸν πλησιάσας πρὸς  
τὴν Κυρίαν ὁ Ἱεροκλήρυξ τὴν ἠρώτησε, πῶς  
ἐφάνη εἰς αὐτὴν τῶν Μακαρισμῶν ἡ Ἑρμη-  
νεΐα; Καλλίστη, ἀπεκρίθη ἡ Κυρία, ἀλλὰ  
παρελείψατε, ἀγιώτατε πάτερ, τὸν οὐσι-  
ωδέστατον Μακαρισμὸν. « Μακάριοι ὅσοι  
» δὲν εὐρέθησαν εἰς τὴν διδαχὴν Σας. »

### Γυναικεῖον Στρατήγημα.

Τοῦ περιφήμου ἀγαλματοποιοῦ Πραξι-  
τέλους τὰ ἔργα ἀείποτε ἐθαυμάσθησαν  
τούτων δὲ διαπρεπέστατα, διὰ τὰ ὅποια  
καὶ ὁ ἴδιος ἐμεγαλοφρόνει, ἦσαν δύο· εἰς  
Σάτυρος καὶ εἰς Ἑρως. Ἡ διαβόητος Φρύ-  
νη, τῆς ὁποίας ὁ ἐρομυλῶφρος ἦτο ἐραστής,  
ἐζήτηε παρ' αὐτοῦ τὸ κάλλιστον τῶν ἔρ-  
γων του, ὁ τεχνίτης ὑπέσχετο, ἀλλ' οὐδέ-  
πατε ὠμολόγει ποῖον τῷ ἐφαινετο κάλ-  
λιστον. Ἡ πανοῦργος Φρύνη εἶχεν ἐρμη-  
νευμένον τὸν ὑπρέτην της τὸ ἐξῆς τέ-  
χνασμα. Ἐνὼ διήρκει μεταξύ Φρόνης καὶ  
Πραξιτέλους ὁ ἐπαγωγὸς διάλογος, εἰσέρ-  
χεται δρομαῖος ὁ ὑπρέτης καὶ ἐναγωνίως  
λέγει, « πυρκαϊὰ ἐξερρήγῃ εἰς τοῦ Πραξι-  
» τέλους τὸ οἶκημα καὶ κινδυνεύουσι πάντα  
» σχεδὸν τὰ ἐν αὐτῷ ἔργα του ν' ἀποτε-  
» ροθῶσι. » Ταραχθεὶς διὰ τὴν εἰδησιν ὁ  
Πραξιτέλης, ἔδραμεν ἔξω καὶ ἔλεγεν· « ἀ-  
» πώλεσα τοὺς κόπους μου, ἂν κατ' ὁ Σάτυ-  
» ρος καὶ ὁ Ἑρως. » « ἡσύχασε, Πραξιτέλη,  
» καὶ μὴ ταράττεσαι, ἐφώνησεν ἡ Φρύνη·  
» διότι ἐκ τῆς πλαστῆς ταύτης εἰδήσεως  
» ἐφωράθης ποῖον τῶν τεχνουργημάτων σου  
» θεωρεῖς ἀριστούργημα. » Οὕτω λοιπὸν ἡ  
πανοῦργος Φρύνη παγιδεύσασα τὸν Πραξι-  
τέλην, ἔλαβε δι' ἐκυτὴν τὸν Ἑρωτα. (Παυσ.  
Α'. κ'. 1.) \*

\*\*

### ΓΝΩΜΙΚΑ.

- 'Ο Θεὸς ἀργεῖ, ἀλλὰ δὲν λησμονεῖ.
- Τὰ φέρεي ἡ ὥρα, χρόνος δὲν τὰ φέρει.
- 'Ο παῖς εἶναι ἱατρός.
- Ἀργυρο τὸ μίλημα, χρυσοὺς τὸ σῶπα.
- Οἱ πολλοὶ καραβοκυραῖοι πνίγουν τὸ καράβι.
- Ἡ νύφη 'ς τὰ πεθερικά χωρὶς γαμβρὸν τί θέλει;
- Τοῦ παιδιοῦ ἡ κοιλιὰ κοφίνι,  
καὶ τρελλὸς ὅπου τοῦ δίνει.
- Κάθισε στραβά, μόνον κρίνει ἴσια.
- 'Όπου φτεῖ τὸν οὐρανὸν, φτεῖ τὰ μευτρά του.
- Τ' ἄλγο που χαρίζουσι 'ς τὰ δόντια μὴ τὸ βλέπτῃς.
- Τὸν ξένον εἰς τὸ σπῆτι σου γιὰ μαρτυρίαν τὸν ἔχῃς.

### ΑΙΝΙΓΜΑ.

Παρά πάντων τῶν ἀνθρώπων ὡς θεὸς ἐδοξαζόμεν,  
καὶ ἐπὶ πολλοὺς αἰῶνας ὡς τοιοῦτος ἐτιμώμην.  
Ἐὰν θέλῃς νὰ με εὕρῃς, μάθε ὅτι τ' ὄνομά μου  
Ἀπὸ σύμφωνα ἀρχίζει δύο· ἀλλ' ὃ συμφορά μου!  
Ἄν τὰ ἀρκτικά στοιχεῖα ἤθελες νὰ ἀποβάλῃς,  
Ἐπειδὴ στολὴν ἀρχεῖαν ἐν τῷ ἅμα θὰ μοῦ βάλῃς,  
Εἰς τετράποδόν τι ζῶον θὰ με ἵδῃς μορφομένον·  
Ἀναγκαῖον μὲν, ἀλλ' ὅμως λίαν καταφρονημένον.  
Ἰσως εἰς αὐτὸ τὸ ζῶον σὺ δὲν ἔχεις τόσην κλίσιν,  
Δι' αὐτοῦ ὅμως θὰ εὕρῃς τοῦ αἰνίγματος τὴν λύσιν.

M. M. H.

Λύσεις τῶν ἐν τῷ Δ'. φυλ. αἰνιγμάτων.

τοῦ α'.

Μορφοῦς-Ὁρφεύς.

τοῦ β'.

Κεράσι.

τοῦ γ'.

Φέρετρον.